

Muzeum Książki i Drukarstwa Ukrainy w Kijowie. Księgi – starodruki.		
Sygnatura	Tytuł, autor, opis, data wydania.	Uwagi
MKDU-42859; SD-617	Historiae Biblicae Veteris et Novi Testamenti, Augsburg 1748. Księga wydana <i>in folio</i> złożona ze 100 ilustracji miedziorytniczych, wykonanych przez augsburskich grawerów, braci Józefa Sebastiana (1700-1768) Jana Baptystę (1712-1787) Klauberów, według obrazów augsburskiego malarza Johana Adama Stokmana (1720-1783). Miedzioryty z tego wydania stały się ikonograficznym wzornikiem dla malarzy i rytowników w całej Europie. Wydanie rzadkie, pełnego w polskich kolekcjach brak. Na rynku antykwarycznym pojawiają się pojedyncze ryciny.	Egzemplarz kompletny
MKDU-33930; SD-489.	Chwała Koronna Szczęśliwa Koronacya Monarchini Całego Świata Maryi, w cudownym Iey Obrazie Sokalskim, Anielską ręką wymalowanym, od Oyca S. Jnnocencjusza XIII złotą koroną udarowanym, Roku 1724. Dnia Ósmego Września. Od różnych Kaznodzieiów, stylem panegyrycznym w Kościele WW. OO. Bernardynów, przez całą oktawę aktu tego Wysławiona. Jaśnie Wielmożnemu Jmci Panu Michałowi na Złotym Potoku y Sędziszowie Potockiemu Woiewodzie Wołyńskiemu Pisarzowi Wielkiemu Koronnemu Syndykowi Generalnemu Zakonu S. Franciszka Obserwantów Prowincyi Ruskiej, Fundatorowi, y tey koronacyi Osobliwszemu Dobrodzieiowi Zapisana, Przez Iednego Zakonnika Konwentu Sokalskiego, za Licencyą Starszych, Roku 1726 w Lwowie w Drukarni Kollegium Societatis Jesu. Autor: Ignacy Orłowski (1690-1745). Zawiera kazania. Język polski.	Egzemplarz kompletny
MKDU-35008; SD-504.	Jus municipale, to iest Prawo Miejskie Magdeburskie / nowo z Łacińskiego y z Niemieckiego na Polski ięzyk z pilnością y wiernością przelożone. Przez Pawła Szczerbicza na ten czas Sindyka Lwowskiego. Cum Gratia & Priuilegio S. R. M. Drukowano we Lwowie / kosztem i nakładem tegoż Pawła Szczerbica własnym MDLXXXI. Wydanie Lwów 1581. Język polski. Autor: Paweł Szczerbic (1552-1609). Syndyk lwowski, sekretarz królewski, adwokat, działacz polityczny. Ukończył Akademię Krakowską, później studiował prawo we Włoszech. Po powrocie praktykował we Lwowie. Dzięki poparciu kanclerza Jana Zamoyskiego od 1578 prowadził tam drukarnię i wydał m.in. przekład na polski prawa magdeburskiego: "Ius municipale to iest prawo magdeburskie..." (1581). Prawo to mówiło o obywatelstwie miejskim, o założeniu miasta, o sądach w mieście, o radzie miejskiej, o administracji przestrzennej miasta, o długach i targach itp., dotyczyło stosunków prawnych panujących w mieście. Weichbild magdeburski (łac. Ius municipale magdeburgense) - pomocniczy spis praw powstał z połączenia "traktatu o ustroju sądowym" z "prawem ławniczym magdeburskim". Zbiór ten znany był w dwóch formach, "Wulgata" - wersja podstawowa używana głównie w Niemczech	Egzemplarz kompletny

	<p>oraz "Układ Konrada z Opola" używany w Polsce i na Litwie, który na potrzeby polskie opublikował w języku łacińskim kanclerz wielki koronny Jan Łaski (Commune incliti Poloniae Regni privilegium 1506). Krakowski pisarz miejski Mikołaj Jaskier (Ius municipalis Magdeburgensis liber vulgo Weichbild nuncupatus, 1535) wydał wulgatę uzupełniając ją o komentarz oparty o prawo rzymskie i wplatając elementy pochodzące z wersji Konrada z Opola. Król Zygmunt Stary nadał temu przekładowi moc obowiązującą. Tłumaczenie polskie ukazało się drukiem w 1581 oraz 1610 roku staraniem Pawła Szerbca. Było pierwszym wiernym przekładem wersji łacińskiej. Od XVI wieku Weichbild stał się razem z Zwierciadłem saskim podstawą lokacji miejskich i wiejskich. Na ziemiach polskich prawo to obowiązywało w woj. krakowskim, sandomierskim, sieradzkim, kaliskim, poznańskim, podlaskim, lubelskim, bełskim, trockim, wileńskim, połockim, witebskim, smoleńskim, mściławskim, nowogródzkim, brzeskoliteńskim, kijowskim, brańskim, podolskim i ruskim. Prawo to zniesiono w Polsce po uchwaleniu Konstytucji 3 maja. Pod zaborem rosyjskim prawo to obowiązywało do roku 1835.</p>	
MKDU-155; SD-162	<p>Pawmo Berenda, Leksykon cerkiewnosłowiański, Kijów, Drukarnia ławryjska, 12 sierpnia 1627 r. Format - 4°; s.[2] s., 1-475, 476-477. Grafiki: herb Daniela i Dymitra Bałabanów (зв. титулу), dwa drzeworyty Św. Michał Meletij (436); Św. Paweł (442). Вірш Т. Л. Земки на герб Балабанів. Присвята П. Беринди «добродіям своїм» Дмитрові та Данилові Федоровичам Leksykon złożony z dwóch głównych części: Słownik starosłowiańsko - ukraiński (1-314); Dodatek – Posłowie (315-328), Słownik europejskich i innych nazw własnych do historii biblijnych (330-475), Posłowie P. Berendy (476-447) i «Стефан Беринда тип[ограф]». Marginalny zapis (1-94): «Сія Книга Самойла Самойловича ... Дивногорського Ієросхимонаха Андрія Василієвича преставшагося от временія жизны в монастиру общежителном Мгарском Лубенском року 1704 Егда и Книга сія мні от него дана»</p>	Brak [2] – początkowej (tytułowej) karty
b/n	<p>Kazania na Niedziele y Święta całego roku W. X. Piotra Skargi SOC: JESU. Tom VI. Szósty raz przedrukowane w Wilnie w Drukarni J. K. Mości przy Akademij Roku 1793. Format - 8°; s. [2], 1-302, [50]. Język polski.</p>	nowy nabytek, dar I.Soroki, przed nadaniem sygnatury.
MKDU-57622; SD-175	<p>Biblia, Ostrog 1581, Drukarnia Książąt Ostrogskich. Format - 2°; [8],276,180,30,56,78 ark. Język cerkiewnosłowiański, ukraiński, grecki. Grafiki: herb Konstantyna Ostrogskiego, drukarski znak Iwana Fedorowa. Biblia Ostrogska. Pierwsze pełne wydanie wszystkich ksiąg Pisma Świętego (ze Starym Testamentem) przetłumaczonego na język cerkiewnosłowiański, wydrukowana przez Iwana Fedorowa w</p>	

	<p>1581 roku. Było to przedsięwzięcie, poprzez swe tło historyczne i osobę mecenasa - księcia Konstantego Wasyla Ostrogińskiego, wyraźnie wpisujące się w życie religijne i polityczne ówczesnej Rzeczypospolitej, akcentujące swobody przysługujące Kościołowi Wschodniemu na ziemiach ruskich. Biblia Ostrogińska ukazała się dwadzieścia lat po wydaniu w języku polskim katolickiej tzw. Biblii Leopoldy. Później niż polskojęzyczne wydania: kalwińskie - tzw. Biblia Brzeska (1563), i ariańskie – tzw. Biblia Nieświszka (1572). W celu wydania Księgi wykonano nowe czcionki, z które uszeregowano 3 240 000 znaków na 1256 stronach. Wydrukowano i zszyto co najmniej tysiąc egzemplarzy Biblii Ostrogińskiej. Realnie świadczyła ona o dojrzałości narodów wschodniosłowiańskich. Konstanty Ostrogiński podarował egzemplarz Biblii papieżowi Grzegorzowi XIII.</p>	
--	---	--